

ትንቢተ ሶፎንያስ

1

2

3

ምዕራፍ 1

በይሁዳ ንጉሥ በአሞጽ ልጅ በኢየሱስ ዘመን ወደ ሕዝቅያስ ልጅ ወደ አማርያ ልጅ ወደ ጎዶልያስ ልጅ ወደ ኩሲ ልጅ ወደ ሶፎንያስ የመጣ የእግዚአብሔር ቃል ይህ ነው።

2 ፤ ነገርን ሁሉ ከምድር ፊት ፈጽሜ አጠፋለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር።

3 ፤ ሰውንና እንስሳን አጠፋለሁ፤ የሰማይን ወፎችና የባሕርን ዓሣዎች ማሰናከያንም ከኃጢአተኞች ጋር አጠፋለሁ፤ ሰውንም ከምድር ፊት አቈርጣለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር።

4 ፤ እጄንም በይሁዳ ላይ በኢየሩሳሌምም በሚኖሩት ሁሉ ላይ አዘረጋለሁ፤ ከዚህም ስፍራ የበላልን ቅሬታና የጣዖታቱን ካህናት ስም አጠፋለሁ፤

5 ፤ በሰገነትም ላይ ለሰማይ ሠራዊት የሚሰግዱትን፤ በእግዚአብሔርና በንጉሣቸው በሚልኮም ምለው የሚሰግዱትን፤

6 ፤ እግዚአብሔርንም ከመከተል የተመለሱትን፤ እግዚአብሔርንም ያልፈለጉትንና ያልጠየቁትን አጠፋለሁ።

7 ፤ የእግዚአብሔር ቀን ቀርቦአልና፤ እግዚአብሔር መስዋዕትን አዘጋጅቶአልና፤ የጠራቸውንም ቀድሶአልና በጌታ በእግዚአብሔር ፊት ዝም በሉ።

8 ፤ በእግዚአብሔርም መስዋዕት ቀን አለቆችንና የንጉሥን ልጆች እንግዳ ልብስ የሚለብሱትንም ሁሉ አቀጣለሁ።

9 ፤ በዚያም ቀን በመድረኩ ላይ የሚዘልሉትን፤ የጌታቸውን ቤት ዓመፃንና ሽንገላን የሚሞሉትን አቀጣለሁ።

10 ፤ በዚያ ቀን፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ከዓሣው በር የጩኸት ድምፅ፤ ከከተማውም በሁለተኛው ክፍል ውካታ፤ ከኮረብቶቹም ታላቅ ሽብር ይሆናል።

11 ፤ እናንተ በመክቴሽ የምኖሩ ሆይ፤ የከነዓን ሕዝብ ሁሉ ጠፍተዋልና፤ ብርም የተሸከመ ሁሉ ተቈርጠዋልና አልቅሱ።

12 ፤ በዚያም ዘመን ኢየሩሳሌምን በመብራት እመረምራለሁ፤ በአተላቸውም ላይ የሚቀመጡትን፤ በልባቸውም። እግዚአብሔር መልካምን እያደርግም፤ ከፋም እያደርግም የሚሉትን ሰዎች አቀጣለሁ።

13 ፤ ብልጥገናቸውም ለምርኮ ይሆናል፤ ቤቶቻቸውም ይፈርሳሉ፤ ቤቶችንም ይሠራሉ፤ ነገር ግን እይቀመጣቸውም፤ ወይንንም ይተክላሉ፤ የወይን ጠጅን ግን እይጠጡም።

14 ፤ ታላቁ የእግዚአብሔር ቀን ቀርቦአል፤ የእግዚአብሔር ቀን ድምፅ ቀርቦአል እጅግም ፈጥኖአል፤ ኃያሉም በዚያ በመራራ ልቅሶ ይጮኻል።

15 ፤ ያ ቀን የመፃት ቀን የመከራና የጭንቀት ቀን፤ የመፍረስና የመጥፋት ቀን፤ የጨለማና የጭጋግ ቀን፤ የደመናና የድቅድቅ ጨለማ ቀን፤

16 ፤ በተመሸጉ ከተሞችና በረዘሙ ግንቦች ላይ የመለከትና የሰልፍ ጩኸት ቀን ነው።

17 ፤ በእግዚአብሔርም ላይ ኃጢአት ሠርተዋልና እንደ ዕውር እስኪሄዱ ድረስ ሰዎችን እስጩንቃለሁ፤ ደማቸውም እንደ ትቢያ፤ ሥጋቸውም እንደ ጉድፍ ይፈስሳል።

18 ፤ በእግዚአብሔርም ቀጣ ቀን ብራቸውና ወርቃቸው ሊያድናቸው አይችልም፤ እርሱም በምድር የሚኖሩትን ሁሉ ፈጥኖ ይጨርሳቸዋልና ምድር ሁሉ በቅንዓቱ እሳት ትበላለች።

ምዕራፍ 2

[SEE V2]

እናንተ እፍረት የሌላችሁ ሕዝብ ሆይ፥

2 ፤ ትእዛዝ ሳይወጣ፥ ቀኑም እንደ ገለባ ሳያልፍ፥ የእግዚአብሔርም ቀጣ ትኩሳት ሳይመጣባችሁ፥ የእግዚአብሔርም ቀጣ ቀን ሳይደርስባችሁ ተሰብስቡ፥ ተከማቹም።

3 ፤ እናንተ ፍርዱን የጠበቃችሁ የምድር ትሑታን ሁሉ፥ እግዚአብሔርን ፈልጉ፤ ጽድቅንም ፈልጉ፥ ትሕትናንም ፈልጉ፤ ምናልባት በእግዚአብሔር ቀጣ ቀን ትሰወሩ ይሆናል።

4 ፤ ጋዛ ትበረበራለች፥ እስቀሎናም ባድማ ትሆናለች፤ እዛጦንንም በቀትር ወደ ውጭ ያሳድዱለታል፥ እቃሮንም ትነቀላለች።

5 ፤ በባሕር ዳር ለሚኖሩ ለከሊታውያን ሕዝብ ወዮላቸው! የፍልስጥኤማውያን ምድር ከነፃን ሆይ፥ የእግዚአብሔር ቃል በእንተ ላይ ነው፥ የሚቀመጥብህም ሰው እንዳይኖር አጠፋሃለሁ።

6 ፤ ቀርጤስም የእረኞች መኖሪያና የመንጎች በረት ይሆናል።

7 ፤ የባሕሩም ዳር ለይሁዳ ቤት ቅሬታ ይሆናል፥ በዚያም ይሰማራሉ፤ እምላካቸው እግዚአብሔር ይገብኛቸዋልና፥ ምርኮአቸውንም ይመልሳልና በእስቀሎና ቤቶች ውስጥ ማታ ይተኛሉ።

8 ፤ በሕዝቤም ላይ ያላገጡባትን፥ በድንበራቸውም ላይ እየታበዩ የተናገሩባትን የሞግብን ማላገጥና የእሞንን ልጆች ስድብ ሰምቻለሁ።

9 ፤ ስለዚህ የእስራኤል እምላክ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እኔ ሕያው ነኝና በእርግጥ ሞግብ እንደ ሰዶም፥ የእሞንንም ልጆች እንደ ገሞራ፥ የሳማ ስፍራና የጨው ጉድጓድ ለዘላለምም ምድረ በዳ ሆነው ይኖራሉ፤ የሕዝቤም ቅሬታ ይበዙበዛቸዋል፥ ከወገኔም የተረፉት ይወርሱአቸዋል።

10 ፤ በሠራዊት ጌታ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ አላገጠዋልና፥ እየታበዩም ተናግረዋልና ይህ ስለ ትዕቢታቸው ያገኛቸዋል።

11 ፤ እግዚአብሔር በእነርሱ ላይ የተፈራ ይሆናል፥ የምድርንም አማልክት ሁሉ ያከሳቸዋል፤ በእሕዛብም ደሴቶች ሁሉ ላይ የሚኖሩ ሰዎች ሁሉ በስፍራቸው ሆነው ለእርሱ ይሰግዳሉ።

12 ፤ እናንተም ኢትዮጵያውያን ደግሞ፥ በሰይፌ ትገደላላችሁ።

13 ፤ እርሱም በሰሜን ላይ እጁን ይዘረጋል፥ አሦርንም ያጠፋል፤ ነንዌንም ባድማ፥ እንደ በረሃም ደረቅ ያደርጋታል።

14 ፤ መንጎችም የምድርም አራዊት ሁሉ በውስጥዋ ይመሰጋሉ፤ ይበራና ጃርት በፃም ዶችዋ መካከል ያድራሉ፤ ድምፃቸው በመስኮቶችዋ ይጮኻል፤ የዝግባም እንጨት ሥራ ይገለጣልና በመድረኮችዋ ላይ ጥፋት ይሆናል።

15 ፤ ተዘልላ የተቀመጠች፥ በልብዋም። እኔ ነኝ፥ ከእኔም በቀር ሌላ የለም ያለች ደስተኛይቱ ከተማ ይህች ናት፤ አራዊት የሚመሰገባት ባድማ እንዴት ሆነች! በእርስዋ በኩል የሚያልፈው ሁሉ እጁን እያወዛወዘ ያፍዋጫል።

ምዕራፍ 3

ለዓመፀኛይቱና ለረከሰች ለእስጫናቂይቱም ከተማ ወዮላት!

2 ፤ ድምፅን አልሰማችም፥ ተግሣጽንም አልተቀበለችም፤ በእግዚአብሔርም አልታመነችም፥ ወደ እምላክዋም አልቀረበችም።

3 ፤ በውስጥዋ ያሉ አለቆችዋ እንደሚያገሡ እንበሰች ናቸው፤ ፈራጆችዋም እስከ ነገ ድረስ ምንም እንደማያስቀሩ እንደ ማታ ተኩላዎች ናቸው።

4 ፤ ነቢያቶችዋ ቅሌታሞችና ተንኰለኞች ሰዎች ናቸው፤ ካህናቶችዋም መቅደሱን አርክሰዋል፥ በሕግም ላይ ግፍ ሠርተዋል።

5 ፤ እግዚአብሔር በውስጥዋ ጻድቅ ነው፤ ክፋትን እያደርግም፤ ፍርዱን በየማለዳው ወደ ብርሃን ያወጣል፥ ሳያወጣውም አይቀርም፤ ዓመፀኛው ግን እፍረትን እያውቅም።

6 ፤ እሕዛብን እጥፍቻለሁ፤ ግንባቻቸው ሁሉ ፈርሰዋል፤ መንገዳቸውን ማንም እንዳያልፍባት ምድረ በዳ አድርጌአለሁ፥ ከተሞቻቸውም ማንም እንዳይኖርባቸው፥ እንድስ እንኳ እንዳይቀመጥባቸው ፈርሰዋል።

7 ፤ እኔም- ይፈሩኛል፥ ተግሣጽንም ይቀበላሉ፤ ካዘዝኳትም ሁሉ ከፃይንዋ ምንም አይጠፋም ብዬ ነበር፤ እነርሱ

ግን በማለዳ ተነሥተው ድርጊታቸውን ሁሉ አረከሱ።

8 ፤ መዓቱንና የቀላጣዬን ትኩሳት ሁሉ አፈስሰባቸው ዘንድ ፍርዴ አሕዛብን ለመሰብሰብ፥ መንግሥታትንም ለማከማቸት ነውና፥ ምድርም ሁሉ በቅንዓቱ እሳት ትበላለችና ስለዚህ ለመበዝበዝ እስከምነሣበት ቀን ድረስ ጡባቂኝ፥ ይላል እግዚአብሔር።

9 ፤ በዚያን ጊዜም አሕዛብ ሁሉ እንድ ሆነው እግዚአብሔርን ያገለግሉት ዘንድ ስሙን እንዲጠሩ ንጹሐን ልሳን እመልስላቸዋለሁ።

10 ፤ ከኢትዮጵያ ወንዞች ማዶ የሚማልዱኝ፥ የተበተኑት ሴቶች ልጆቼ፥ ቀረባኔን ያመጡልኛል።

11 ፤ በዚያን ጊዜ እየታበዩ የሚፎክሩትን ከመካከልሽ አወጣለሁና፥ እንቺም በቅዱስ ተራራዬ ዳግመኛ አትኩረምና በዚያ ቀን በእኔ ላይ ተላልፈሽ በሠራሽው ሥራ ሁሉ አትፍረም።

12 ፤ በመካከልሽም የዋህና ትሑት ሕዝብን አስቀራለሁ፤ በእግዚአብሔርም ስም ይታመናሉ።

13 ፤ የእስራኤል ቅሬታ ኃጢአትን አይሠሩም፥ ሐሰትንም አይናገሩም፥ በአፋቸውም ውስጥ ተንኲለኛ ምላስ አይገኝም፤ እነርሱም ይሰማራሉ፥ ይመሰገማል፥ የሚያስፈራቸውም የለም።

14 ፤ የጽዮን ልጅ ሆይ፥ ዘምሪ፤ እስራኤል ሆይ፥ እልል በል፤ የኢየሩሳሌም ልጅ ሆይ፥ በፍጹም ልብሽ ሐሢት አድርጊ ደስም ይበልሽ።

15 ፤ እግዚአብሔር ፍርድሽን አስወግዶአል፥ ጠላትሽንም ጥሎአል፤ የእስራኤል ንጉሥ እግዚአብሔር በመካከልሽ አለ፥ ከእንግዲህም ወዲህ ከፋ ነገርን አታዩም።

16 ፤ በዚያን ቀን ለኢየሩሳሌም። ጽዮን ሆይ፥ አትፍረ፥ እጆችሽም አይዛሉ።

17 ፤ አምላክሽ እግዚአብሔር በመካከልሽ ታዳጊ ኃያል ነው፤ በደስታ በእንቺ ደስ ይለዋል፥ በፍቅሩም ያርፋል፥ በእልልታም በእንቺ ደስ ይለዋል ይባላል።

18 ፤ ከገባኤው ርቀው የሚያዝኑትን፥ ከእንቺም የሆኑትን እሰበስባለሁ፤ ስድብ እንደ ሽክም ከብዶባቸው ነበር።

19 ፤ በዚያ ዘመን እነሆ፥ ባስጨነቁሽ ሁሉ ላይ አደርግባቸዋለሁ፤ እንካሳይቱንም አድናለሁ፥ የተጣለችውንም እሰበስባታለሁ፤ ባፈሩባትም ምድር ሁሉ ላይ ለምስጋናና ለከበረ ስም አደርጋቸዋለሁ።

20 ፤ በዚያ ዘመን እስገባችኋለሁ፥ በዚያም ዘመን እሰበስባችኋለሁ፤ ምርኮአችሁንም በዓይናችሁ ፊት በመለስሁ ጊዜ በምድር አሕዛብ ሁሉ መካከል ለከበረ ስምና ለምስጋና አደርጋችኋለሁ፥ ይላል እግዚአብሔር።

For other languages please go to www.wordproject.org